

Ronde van België.

20 mei 2004 tot en met 23 mei 2004-06-06

Woensdagavond 19 mei ging de reis naar Overpelt in België waar we enkele dagen zouden overnachten en vanuit daar vertrokken we de daarop volgende dagen naar de verschillende etappes in Hulshout, Overpelt, Loenhout en Essen. Na zo'n drie uurtjes toeren in de bus van Jan Mulder kwamen we tegen 9 uur aan in Overpelt. Met we bedoel ik; Jan Mulder, Patrick van Gortel, Bart Groot Zevert, Luuk Lukassen en ondergetekende. Luuk Lukassen had Bart Groot Zevert als piloot. Pascal Schoots kwam dagelijks vanuit Tiel naar de etappes en was de piloot van Jan. Patrick was wederom mijn piloot.

De Ronde van België is een vierdaags wielerevenement voor visueel gehandicapten. Dit jaar verschenen 44 tandems aan de start uit 13 verschillende landen. Voor Patrick en mij was dit de eerste deelname aan de Ronde als team. Vorig jaar heb ik gereden met Wijnand van Gortel en Patrick heeft in het verleden al diverse malen deel genomen aan de "mini Tour de France".

Donderdagmorgen 20 mei vond eerst de proloog plaats op de wielerpiste van Hulshout. De vier rondes die gereden moesten worden waren goed voor een afstand van 1538 meter. In achtereenvolgende stijl werden er steeds 2 teams de baan opgestuurd om vervolgens de rondes in een zo snel mogelijke tijd af te leggen. De eerste 2 rondes zit de vaart er bij iedereen goed in. Daarna beginnen de benen vol te lopen en wordt het moeilijk. De derde ronde vallen dan ook veel teams al stil en het laatste rondje is dan ook afzien en alles behalve pijnloos. De 4 rondes wisten we net binnen 2 minuten af te leggen, 1:59:30 was onze tijd. De tijd van Jan Mulder en Pascal Schoots bedroeg 1:49 en een beetje, dit geeft wel aan dat wij nog een beetje power tekort schieten maar hier wordt aan gewerkt. In ieder geval waren Patrick en ik tevreden met onze uitslag.

's Middags een etappe van 80 kilometer, tevens in Hulshout. Er werd ontzettend hard gereden, veel teams proberen zich nog te kwalificeren voor Athene en waarschijnlijk was dit mede de oorzaak van de hoge snelheid. Veel ontsnappings pogingen van diverse teams mislukten waardoor het uiteindelijk op een massasprint aankwam. Jan Mulder wist hier als 5de over de streep te gaan. Patrick en ik waren het 13de team en waren hiermee zeer tevreden.

Vrijdag 21 mei vond er een etappe plaats in Overpelt. Wederom verscheen het grote aantal tandems aan de start en werd onder ideale omstandigheden het startschot gelost. Ook Patrick en ik waren wederom goed in vorm en konden het peloton goed volgen. Iets wat me vorig jaar veel meer moeite kostte en zelfs de diverse demarrages konden we nu goed bijhouden.

Tot drie ronden voor het einde ging het allemaal prima. Dan begint de spanning al te stijgen want nog maar een paar ronden te gaan en hoe zal het eindigen, zal het wederom een massasprint worden of weten er nog enkele koppels te ontsnappen. Voor ons werd het geen sprint want na het uitkomen van een bocht drie ronden voor het einde brak er een ketting waardoor het afgelopen was met deze etappe. Ongelofelijk balen want het ging zo goed en we waren goed in vorm maar goed je ook in vorm bent, je blijft afhankelijk van het materiaal, dat blijkt wel weer.

Op onderstaande foto rijden we echter nog wel. Patrick (team voorop) kijkt nog even achterom en team Mulder zit bij ons in het wiel.

Zaterdag 22 mei. Dit maal reden we in Loenhout. Wederom een etappe van ongeveer 80 kilometer onder een stralende zon. Ondanks het feit dat we al uit het klassement lagen door het breken van de ketting zijn we toch nog weer op de tandem gestapt om in Loenhout weer aan de start te verschijnen. Het tempo lag wederom erg hoog maar het ging lekker en we konden goed mee komen. In de vijfde ronde ging het echter mis. We kwamen ten val en onder andere team Mulder deed ons dit na. Toen was het wel gebeurd en zat de koers, de Ronde van België, er voor ons op. Jan Mulder en Pascal Schoots wisten nog weer op de tandem te kruipen en konden hun weg met enige vertraging vervolgen. Patrick, de tandem en ik zelf hadden wel zo veel schade dat het voor ons einde verhaal was. De tandem kon niet gerepareerd worden en ook onze beide lichamen vonden de diverse kneuzingen en schaafwonden niet prettig.

Dit was dan ook de reden dat we de laatste niet hebben gekoerst terwijl we nog wel een andere fiets konden gebruiken.

Tot zover de Ronde van België in het kort.

Richard Bonhof